Willem tõetas wenna nõu takka ja järreltullewal Esmaspäwal saatsid Peetri sõbrad tedda minnema ja sowisid temmale, kui taggasi pörasid, wimist korda terwist te peale minnes. Willem nuttis weel wenna ümber kaela hoides, sest et wennast lahkuda wägga ta süddant rõhkus; temma melest olli nenda, kui lahkuks Peetriga ühtlasi ka üks hea waim temma körwast ärra.

Peter läks Tresdna ja Leipsigi linna pole, sealt läks ta eddasi Berlini linna, ja leidis siin tööd ühhe nore meistri jures, kes isse peaaegu köik se päwa trahteris istus, agga kodust tööd ja toimetamist köik omma wannema selli holeks jättis. Nelja näddala pärrast pallus Peter omma passi ja palga; sest nisuggust roppu elluwisi, kui siin olli, ei wõinud temma sallida. Ta sai kül omma passi kätte, agga palk jäi tännapäwani samata. Mele haigusega läks ta nüüd sealt ärra Hamburgi linna, kus ta ühhes jures tõ=majas, kus 15 selli ees ollid, tööd leidis.

Peter teggi waikse süddamega omma tööd ja panni agga tähhele, missuggused innimesed siin temma seltsimehhed ollid. Meistrit ei sanud ta palju nähha, Üllem sel, meistri abbinees, kes 35 aastat wanna, näitas wägga uhke ollemisega, agga temma särk ja näggu ollid nisamma tolmused ja mustad kui teistelgi.

Köik teised sellid kartsid ja auustasid tedda; sest ta olli hommiku esssimene ja õhtu wiimne tõ jures. Santi tööd ta ei sallinud. Sõbralikul wisil juhhatas ta iggaühhele omma tööd, ja norema sellidega olli ta kannatlik. Wandus üks, woi räkis ta roppu könnet, siis watas temma ta peale tõssise palle ja terrase silmega ehk wangutas wahhest ka pead, ilma sõnna lausumata; ommeti se jubba aitas.

Peetri körwas maggas, ja teggi tööd üks wõera ma mees, Jürri nimmi, illusa ja targa nõuga, peaaegu liig illus seppa kohta. Se hoidis ennast ikka ni palju kui agga wõimalik üllemast sellist emale; agga Peetri pole hoidis ta wägga, ja olli ta wastu allati sõbralik; ta piddas temmaga nõu, kuhhu Pühhapäwal minna, ja olli ta wastu ni lahke, et ka Peter tedda hakkas taggahoidma, et kül wahhest temma kohtlases süddames immelik tundmine likus, kui kawwal wõera ma mees omma targa juttudega tedda püdis wõrgutada.

Kännal suisel päwal kõndisid möllemad kord linna wärrawast wälja. Neist sõitsid mõda uhke tõldade sees rikkad kaupmehhed ja wabriku piddajad omma prouade ja tüttardega, kes ollid sidi, sammeti ja kullaga ehhitud. Agga te äres istusid päwa paistes waesed innimesed kahwatand näuga, ja waeses rides, need ollid wabriku töteggijad;

Eesti-ma rahwa Kalender 1870, lk. 24